

Valentin Krasnogorov

BÂLCIUL

Comedie în două acte

TRADUCEREA ELVIRA RÎMBU

http://www.elvirarimbu.ro/piese_traduse_categorii/dramaturgie-ruseasca/

Spectacol pentru cei care mai vor să râdă

Spectacolul se poate juca și pe stradă.

Elvira Rîmbu

e-mail: elvirarimbu@yahoo.com

Valentin Krasnogorov:

<http://krasnogorov.com/>

Тел. 8-812-699-3701;

7-951-689-3-689 (моб.)

(972) 53-527-4146, (972) 53-527-4142

e-mail: valentin.krasnogorov@gmail.com

Personajele:

COLOMBINA

DEȘTEPTUL

PROSTUL

PROLOGUL

Tobe, trompete, muzică, reflectoare, confetti. Apar 3 clovni cu o ladă colorată în care au toată recuzita necesară. Încep să cheme lumea la spectacol.

DEȘTEPTUL. Un spectacol nemaivăzut!

PROSTUL. Un spectacol nemaiauzit! (*tot timpul caută rime*)

COLOMBINA. Plin de scandal și nemaipomenit!

DEȘTEPTUL. Nicidecum banal!

PROSTUL. Foarte original!

COLOMBINA. Și mai ales –foarte sexual!

Tobe și trompete.

DEȘTEPTUL. O reprezentație nepermisă!

PROSTUL. Dar nici interzisă!

DEȘTEPTUL. Absolut excelentă!

PROSTUL. Venită din străinătate și succulentă!

COLOMBINA. Dar mai ales indecentă!

DEȘTEPTUL. O reprezentație politică!

PROSTUL. Uneori exotică!

COLOMBINA. Dar mai ales foarte erotică!

Tobe și trompete.

DEȘTEPTUL. Pe înțelesul tuturor! Și cu mult umor!

PROSTUL. Doar un pic ciudată!

DEȘTEPTUL. Cum n-a mai fost vreodată!

COLOMBINA. Și dacă s-ar putea- cu plată!!

DEȘTEPTUL. În a noastră pălărie puteți să puneți chiar o mie!

PROSTUL. Ne dați sau nu ne dați, Vom fi ca niște frați!

DEȘTEPTUL. Frumoase domnișoare, de teatru amatoare ...

PROSTUL. Hai, domnișoară, dă-ne și nouă ceva! Sau tu nu ai obiceiul de a da?

DEȘTEPTUL. Prostule, n-o mai intimida!

COLOMBINA. Să ne dea fiecare cât poate!

PROSTUL. Și mai ales cei care știu să dea din coate!

Muzică.

DEȘTEPTUL. Suntem artiști de talie internațională!

PROSTUL. Și spunem asta fără pic de fală!

PROSTUL. Nu plecați, rămâneți aici! Cu noi o să vă prăpădiți de râs!

COLOMBINA. Căci abia ne-am întors de la Paris!

PROSTUL. O singura reprezentație doar pentru voi!

DEȘTEPTUL. Să vă simțiți bine cu noi!

PROSTUL. Toți cei care nu mai au ce mânca, sunt invitați aici pentru a ne asculta!

COLOMBINA. Pentru că dacă nu mai ai ce bea, ce mânca și ce îmbrăca

Nu-ți mai rămâne decât de a sta și de a asculta.

Muzică.

PROSTUL. Iar acum fără prea multă vorbă îi vom prezenta pe ce cei care vor prezenta această...această...(nu găsește rima). Reluăm. Iar acum fără prea multă ostentație îi vom prezenta pe cei care vor susține această reprezentație!

DEȘTEPTUL. Aceasta e supertalentata Colombina!

COLOMBINA *se prezintă.*

PROSTUL. Doar o vezi și ți se ridică hemoglobina!

DEȘTEPTUL. Modestă! Deșteaptă!

COLOMBINA *își ridică fusta.*

PROSTUL. Frumoasă... Și devreme acasă!

COLOMBINA *face mutre.*

DEȘTEPTUL. Mai umblă din când în când goală!

PROSTUL. Dar e foarte sexuală!

DEȘTEPTUL. Face mofturi, dar în rare situații!

PROSTUL. Și mai ales- îi plac foarte mult bărbații!

COLOMBINA *face reverențe .*

DEȘTEPTUL. (*Îl prezintă pe Prost.*) Acesta este Prostul.

PROSTUL. Prost, dar vesel.

DEȘTEPTUL. Vesel, dar prost.

PROSTUL. (*Se prezintă.*) În ziua de azi doar proștii mai pot fi veseli. Vreți să spuneți că nu-i așa?

DEȘTEPTUL. Așa e la noi! Multă prostie- mare veselie!

COLOMBINA. (*Îl prezintă pe Deștept.*) Țsta-i Deșteptul.

PROSTUL. De fapt, doar se dă deștept!

COLOMBINA. Și nici nu e prea potent!

DEȘTEPTUL. Dar în schimb put de talent!

DEȘTEPTUL *face o piruetă și se înclină.*

Muzică, tobe, trompete.

PROSTUL. Deci, un spectacol nemaivăzut!

DEȘTEPTUL. Un spectacol nemaiauzit, nemaîntâlnit!

COLOMBINA. Plin de scandal!

TOȚI. Teatral! Actual! Ilegal! Ireal! Deloc banal! Absolut genial! Foarte original! Colosal!

Paradoxal! Universal! Absolut fundamental! Monumental! Absolut imoral! Epocal! Și bineînțeles- experimental!

COLOMBINA. Dar mai ales foarte sexual!!!

Muzică, tobe, trompete.

ACTUL 1

Pe scenă apar Deșteptul și Prostul. Deșteptul e la costum, cu cravată, machiajul imitând un om de stat important. Are întotdeauna o înfățișare de om îngrijorat. Prostul are un costum foarte colorat de clovn. Amândoi pregătesc scena pentru spectacol(pun costume, recuzită, machiaj, lumini) Sunt agitați, se vede că așteaptă pe cineva.

DEȘTEPTUL. Ar trebui să începem, dar nu e Colombina.

PROSTUL. Dracu s-o ia...Pe unde o fi umblând?

DEȘTEPTUL. Probabil că iar probează vreo rochie.

PROSTUL. Tot timpul întârzie, tot timpul face mofturi...Ar trebui să ne găsim o parteneră nouă.

DEȘTEPTUL. Mai încet...te aud spectatorii.

PROSTUL. Nu mă aud. Încă n-am pornit microfoanele.

DEȘTEPTUL. Sunt curios: oare azi ce va mai scorni?

PROSTUL. Poate, să începem fără ea?

DEȘTEPTUL. Mai bine du-te și caut-o.

Prostul iese. Intră Colombina. Capul îi e înfășurat într-un prosop, are o înfățișare bolnavă și nefericită, țaine în mâini o trusă medicală. Se vede că suferă mult.

DEȘTEPTUL. Colombina, ce-i cu tine? Ce s-a întâmplat?

COLOMBINA. Mai bine nu mă-ntreba, Deșteptule..Vreau să mă culc!

DEȘTEPTUL. Ce ți-a venit?

COLOMBINA. Nu știu. De plictiseală probabil! Să mă-ntind puțin. Abia mă mai țin pe picioare.

Colombina se întinde pe canapea și deschide trusa medicală unde sunt tot felul de sticlute, flacoane, pastile, ustensile medicale.

DEȘTEPTUL. Cum? Te-ai și culcat? Dar trebuie să-ncepem spectacolul!

COLOMBINA. Azi nu pot să joc. Nu vezi cât sufăr?

Improvizatie- bolile și tratamentele lor, farmaciile și rețete, prețuri, doctori, spitale etc...

DEȘTEPTUL. Unde te doare? Aici?

COLOMBINA. Nu.

DEȘTEPTUL. (*Mâna lui coboară tot mai jos.*) Aici?

COLOMBINA. Nu.

DEȘTEPTUL. Poate aici?

COLOMBINA. (*nesigură.*) Nu că m-ar durea, dar mă... deranjează.

DEȘTEPTUL. De ce?

COLOMBINA. De aia. (*Geme.*) Ar trebui să mă adormi!

DEȘTEPTUL. Cum?

COLOMBINA. Nu știu. Inventează ceva!

DEȘTEPTUL. Să-ți cânt nani-nani?

COLOMBINA. Așa sunt adormite fetițele, nu femeile mature.

DEȘTEPTUL. Și cum se adorm femeile mature?

COLOMBINA. Mai gândește-te.

DEȘTEPTUL. (*Gândește intensiv, îi vine brusc o idee.*) Știu o modalitate sigură!

COLOMBINA. (*Plină de speranță.*) Care?

DEȘTEPTUL. Să numeri oi.

COLOMBINA. Unde vezi tu oi aici? Cum să le număr, dacă nu sunt?

DEȘTEPTUL. OK, Atunci numără bani. Un LEU, doi LEI, trei LEI (UN DOLAR), patru LEI (un EURO)...

COLOMBINA. Care dolari, de unde dolari, ce tot vorbești?

DEȘTEPTUL. Ce te împiedică să adormi?

COLOMBINA. Totul. De exemplu, gălăgia asta...

DEȘTEPTUL. Care gălăgie?

COLOMBINA. Aplauzele astea protesti. Și râsul ăsta prostesc. E un adevărat coșmar.

DEȘTEPTUL. (*Foarte dur, se adresează publicului.*) Deci! Vă previn: dacă cineva dintre voi o va împiedica să doarmă pe Colombina cu aplauzele sale protesti, va fi scos imediat din

sală. (*Colombinei.*) Îți promit solemn, că nu vor mai fi aplauze. (*În sală.*) E interzis de asemenea și râsul prostesc! Este permis doar râsul deștept. Solicit liniște totală. Nu vă mișcați, nu vă scărpingați, nu vă foiți, nu foșniți, nu vorbiți, (*improvizație- nu priviți, nu respirați, nu trăiți, nu mâncați, etc...!*) Colombina vrea să doarmă! (*Umblă pe vârfuluri.*) Hei, tu, cel din rândul 4, spectatorul care râde! Da, tu! Spune-mi ce fel de râs folosești: deștept sau prostesc? Cum? N-aud! Aha, deștept! Ei, asta-i altă treabă. Atunci poți să râzi cât încapă. (*Colombinei.*) Dar spune-mi: aplauzele pot fi și ele prostești?

COLOMBINA. Bineînțeles. Aplauzele care nu sunt pentru mine sunt aplauze prostești.

DEȘTEPTUL. (*Spectatorilor.*) Ați auzit? Aplauzele care nu sunt pentru mine sunt aplauze prostești.

Deci, mă puteți aplauda doar pe mine.

COLOMBINA. Oricum e gălăgie. Asta-i insuportabil! (*Își acoperă urechile.*)

DEȘTEPTUL. Uite, înghite pastila asta și nu te va mai deranja gălăgia.

COLOMBINA. (*Cu speranță.*) Voi adormi?

DEȘTEPTUL. Nu. Dar cu siguranță vei asurzi.

COLOMBINA. (*neîncrezătoare.*) De la niște pastile?

DEȘTEPTUL. Se vede de la o poștă că nu cunoști realizările medicinei moderne. În zilele noastre doctorii ne pot face nu numai surzi, ci și muți, orbi, (*improviz. Aluzie la spitale-arși, ...*) Pot să-ți scoată din funcțiune stomacul, rinichii, inima, să-ți taie p... Și toate astea, gratis. Important e ca șpaga să fie consistentă și să ai bani pentru medicamente cât mai scumpe. Deci, vrei să surzești?

COLOMBINA. Nu. Liniștea mă deranjează și mai tare. Du-te chiamă-l pe Prost, poate că el mă va adormi.

Deșteptul iese, intră Prostul cu un tort și un coniac..

PROSTUL. Salut, Colombina! Asta e pentru tine.

COLOMBINA. Salut, Prostule. Ai cumpărat tort și coniac?

PROSTUL. Nu. Ți le-a trimis un spectator admirator.

COLOMBINA. Sunt și dintr-ăștia? (*suferind.*) Dar pe mine acum nu mă mai bucură nimic.

PROSTUL. Încetează să te mai smiorcăi și să începem spectacolul (*Deschide cutia cu tort și-și linge degetele.*) Miroase bine. Poate să-l mâncăm acum?

COLOMBINA. Pune-l pe masă. Nu vreau acum. (*geme.*) Sunt tristă!

PROSTUL. Dar cine-i vesel acum? Nu te mai smiorcăi atâta. Uită-te la mine și învață să te bucuri de viață!

COLOMBINA. Dar ce să fac, dacă-mi vine să plâng?

PROSTUL. Râzi. Eu așa fac tot timpul, când îmi vine să plâng. De aceea eu râd tot timpul.

Vrei să te înveselesc și pe tine? (*improviz.- răs scenic, îi învață și pe spectatori "Vreți să învățați să râdeți?"*)

COLOMBINA. Nu-i de loc de răs.

Improvizație: Prostul încearcă prin toate mijloacele să o amuze, Colombina stă cu ochii închiși și suferă. Intră Deșteptul.

PROSTUL. St-t!...

DEȘTEPTUL. Ce e? A adormit, în sfârșit? Hai s-o scoatem de aici și să începem spectacolul!

COLOMBINA. (*Deschide ochii.*) Nu dorm, nu dorm. Doar că de atâta suferință, am leșinat.

DEȘTEPTUL. Eh, Prostule. Ai părul alb, dar nu știi cum se adoarme o fată.

PROSTUL. Eu încă n-am părul alb!

DEȘTEPTUL. Cu atât mai rău. Când o să-l ai, n-ai să mai poți să adormi fetele.

PROSTUL. De parcă tu ai ști.

DEȘTEPTUL. Bineînțeles. Colombina, fetița mea dragă, vrei să faci nani-nani?

COLOMBINA. (*Printre lacrimi.*) Foarte tare! Am așa o neliniște...

DEȘTEPTUL. ... Știu, știu. Hai cu mine, mititica mea, să scăpăm de neliniște împreună. (*O conduce spre ieșire.*)

PROSTUL. Stai, unde-o duci? Poți s-o adormi și aici!

DEȘTEPTUL. Aici n-avem condiții.

Colombina și Deșteptul ies. Prostul moare de curiozitate.

PROSTUL. Ce-o fi făcând acolo? Sunt foarte curios, ce modalitate de adormit știe Deșteptul?

(*În sală.*) Stimat public, poate cineva dintre voi știe cum pot fi adormite fetele? Dați-mi un sfat, vă rog! Da, domnule vă ascult. Cum? Să-i dau somnifere? Dar e dăunător pentru sănătate. Și pentru așa ceva nu trebuie să mergi într-un loc retras. (*altui spectator.*) Cum ați spus? O plimbare înainte de culcare? Cu cine? Vă întreb, înainte de culcare, cu cine? Mai bine o întreb pe domnișoara. Sunteți fată (mă rog, dacă sunteți, în orice caz, ați fost) și trebuie să știți asta. Spuneți-mi vă rog: cine și cum vă adoarme. Nu vă rușinați, aici sunt

toți de-ai noștri. Nu vrei să trădați secretul? Atunci o să-l întreb pe vecinul dumneavoastră. El cu siguranță știe răspunsul. Nu știe? Cum nu știe? Și dumneavoastră sunteți de acord cu asta?

Improvizație cu publicul. Intră Colombina foarte fresh și Deșteptul, care moare de somn.

Ei, ai adormit-o?

DEȘTEPTUL. *(Căscând.)* Cum?

PROSTUL. Zic: ai reușit s-o adormi?

COLOMBINA. A reușit să se adoarmă pe sine, nu și pe mine.

PROSTUL. Dar cum a încercat?

COLOMBINA. Foarte simplu. Prin hipnoză.

PROSTUL. Prin hipnoză? De parcă el știe să hipnotizeze! Pentru asta trebuia să te adresezi mie.

COLOMBINA. *(neîncrezătoare.)* Dar tu știi?

PROSTUL. Bineînțeles! Eu sunt cel mai bun! Așează-te!

Prostul începe ședința de hipnoză. Colombina e așezată pe un scaun în fața lui. Deșteptul pe alt scaun în spatele lui. Cu o voce monotonă Prostul începe.

PROSTUL. (IMPROVIZAȚIE) Așezați-vă cât mai comod, priviți acest obiect strălucitor...Mușchii voștri sunt relaxați, simțiți cum vă fură somnul. Pleoapele devin tot mai grele, vă e somn, vă e somn...Toate grijile le abandonați, toate neplăcerile le lăsați deoparte. Măinile sunt tot mai grele,corpul este greu. Simțiți că plutiți într-o luntre pe un râu liniștit. Malurile râului sunt pline de iarbă verde.Vă simțiți bine, vă simțiți ușor și liniștit. Adormiți ușor, ușor, iar când vă veți trezi veți fi foarte odihnit și foarte liniștit, cu o dispoziție de invidiat și cu poftă de mâncare ... *(Deșteptul adoarme, rezemându-se de spatele Prostului.)* Acum vă e somn, tot mai somn...*(Cască și el.)* Barca voastră alunecă ușor pe apă. Vă simțiți bine, sunteți liniștit...Liniștit...Liniș... *(Adoarme și el.)*

COLOMBINA. De ce taci? *(Deschide ochii și-i vede pe cei doi dormind, rezemați unul de altul.)* Ei, somnoroșilor, treziți-vă!Ei!

Cei doi nu reacționează.Colombina furioasă se adresează sălii.

Spuneți-mi, printre voi există măcar un bărbat? Este? Sunteți sigur? Nu felul cum sunteți trecut în acte vă dă dreptul să vă numiți bărbat. Eu întreb dacă există cineva aici care să știe să aprecieze cu adevărat o femeie, care să-i ofere siguranță, să-i asigure viitorul. Un bărbat cu care să-i fie interesant -ziua, bine- seara și cald (chiar fierbinte)-noaptea. Pe care ea să-l respecte, să-l iubească, să-l vrea. Care să știe tot și să poată tot. Cu care să uiți totul, în afară de faptul că ești femeie. Există aici așa bărbat? Dacă da-mâna sus! România, răspunde! (*Pauză.*) Nu răspunde nimeni.

Colombina îi leagă pe cei doi cu o funie, unul de celălalt.

Doamne, ce greață mi-e!

Amărâtă, Colombina își toarnă un coniac, bea și iese. Cei doi încep să se trezească de la zgomotul paharului și a sticlei..

PROSTUL. Ce sunet plăcut!

DEȘTEPTUL. (*căscând.*) Unde suntem?

PROSTUL. Ultimul lucru pe care mi-l amintesc este că nu-mi amintesc nimic. Parcă o voce spunea că ne vom trezi bine dispuși și cu poftă de mâncare. Apoi - blanc.

DEȘTEPTUL. Și eu la fel. Parcă era niște muzică, apoi clinchetul paharelor. Și miros de coniac.

PROSTUL. Clinchetul paharelor e cea mai dulce muzică.

DEȘTEPTUL. Iar instrumentele pentru această muzică eu le văd pe masă. Și un tort alături.

PROSTUL. Am o foame de lup.

DEȘTEPTUL. Și eu la fel. Dar nu e Colombina.

PROSTUL. Nici n-avem nevoie de ea.

DEȘTEPTUL. Absolut.

PROSTUL. Tocmai e timpul să bem și să mâncăm ceva.

DEȘTEPTUL. Îmi place tortul cu coniac.

PROSTUL. Și mie. Mai ales dacă nu e vodcă și castraveci murat.

DEȘTEPTUL. (*Încearcă să se ridice.*) Am impresia că sunt legat de ceva.

PROSTUL. (*Încearcă să se ridice.*) Și eu la fel.

DEȘTEPTUL. Și acest «ceva» se mișcă.

PROSTUL. Și la mine la fel.

DEȘTEPTUL. Dar tu unde ești?

PROSTUL. Eu sunt aici.

DEȘTEPTUL. Și eu sunt aici. Dar de ce nu te văd?

Cei doi încearcă să se ridice, se încurcă unul pe celălalt etc...Pantomimă...Moment mut...Înțeleg că sunt legați și încep să se comporte ca doi frați siamezi. Se apropie de masă. Beau și mănâncă așa legați, pe rând, moment comic. Dat fiind că și mâinile le sunt legate fac totul cu gura.Treptat reușesc să se dezlege,certându-se în continuu. Intră Colombina.

COLOMBINA. (*Plânge.*) Vre-e-a-a-u-u!

DEȘTEPTUL. Ce mai vrei?

COLOMBINA. Să mă culc.

DEȘTEPTUL. Atunci, culcă-te!

COLOMBINA. Nu vre-e-a-a-u-u!

DEȘTEPTUL. Cum nu vrei, dacă tu tot timpul zici că vrei?

COLOMBINA. Nici eu nu știu.

DEȘTEPTUL. (*Prostului*) Ce m-am săturat de ea!

COLOMBINA. Eu știu ce vreau, dar mi-e jenă să spun.

DEȘTEPTUL. Ascultă, Colombina, poate că tu ești îndrăgostită?

COLOMBINA. (*Gândindu-se.*) Îhî, îndrăgostită.

DEȘTEPTUL. De cine?

COLOMBINA. De un bărbat.

DEȘTEPTUL. E clar că de un bărbat. Dar de care bărbat?

COLOMBINA. N-are importanță care. Doar bărbat să fie.Vreau un bărbat. Dați-mi un bărbat.

DEȘTEPTUL. Deci asta era problema!

COLOMBINA. Dar voi ce-ați crezut?

PROSTUL. Păi tu spuneai tot timpul că vrei să te culci.

COLOMBINA. Păi da.Vreau să mă culc, dar nu așa la modul general. Vreau să mă culc cu
cineva.

DEȘTEPTUL. Înseamnă că vrei să te măriți?

COLOMBINA. Mă rog. Se poate spune și așa.

PROSTUL. De aia nu poți tu să adormi?

COLOMBINA. De aia.

DEȘTEPTUL. Și care-i problema? Mărită-te și culcă-te liniștită.

COLOMBINA. Eu nu vreau să mă culc liniștită, eu vreau să mă culc neliniștită.

DEȘTEPTUL. De ce n-ai spus de la început că vrei să te măriți?

COLOMBINA. Puteați și voi să vă dați seama.

DEȘTEPTUL. Cum să ne dăm seama?

COLOMBINA. Foarte simplu: să se mărite vor toate.

DEȘTEPTUL. Toate?

COLOMBINA. Toate.

DEȘTEPTUL. Chiar și cele măritate?

COLOMBINA. Bineînțeles. Mai ales ele. Doar că ele vor să se mărite cu alt soț. *(Cu tonul unei suferinde)* Unde-mi sunt medicamentele? *(Își toarnă niște picături, bea. Deșteptul îl ia de o parte pe Prost.)*

DEȘTEPTUL. Trebuie să vorbim.

PROSTUL. Trebuie.

DEȘTEPTUL. Ea ne strică spectacolul. Noi trebuie să jucăm, iar ei îi arde de măritiș.

PROSTUL. Poate te însori tu cu ea?

DEȘTEPTUL. Cu o actriță săracă?

PROSTUL. Nu pentru toată viața.

DEȘTEPTUL. Nu vreau nici măcar pentru o jumătate de oră. Toanele ei mă scot din minți.

PROSTUL. Cel mai nasol e că cu toanele ei îi plictisește pe spectatori.

DEȘTEPTUL. Așa n-o să câștigăm nici un ban.

PROSTUL. Și ce propui?

DEȘTEPTUL. Să scăpăm de ea cu orice preț. S-o adormim, s-o mărităm, s-o... s-o trimitem acasă, orice, dar să n-o mai văd pe aici.

PROSTUL. Am înțeles.

DEȘTEPTUL. Mi-a venit o idee: din moment ce vrei să te măriți, atunci... *(cade pe gânduri.)*

COLOMBINA. Ei?

DEȘTEPTUL. ...Atunci trebuie să te măriți.

COLOMBINA. Genial. Trebuie. Dar asta e foarte complicat!

DEȘTEPTUL. BA NU.Eu cred că e foarte simplu .Ce-i complicat aici?

COLOMBINA. E simplu când ai cu cine. Dar când nu ai?

PROSTUL. Cum adică «nu ai»? Aranjăm noi să fie!

COLOMBINA. Cum?

PROSTUL. Foarte simplu. Dăm un anunț matrimonial.

COLOMBINA. Mi-e un pic jenă...

PROSTUL. Să nu-ți fie. Chiar în seara asta vei fi măritată. (*Îi dă Deșteptului un pix și hârtie.*)

Scrie.

DEȘTEPTUL. (*Dă să scrie , apoi se oprește.*) Nu știu ce să scriu.

PROSTUL. Ce-i aici de știut? N-ai mai citit asemenea anunțuri? Scrie: «Domnișoară tânără,
42 de ani...»

COLOMBINA. Nu scrie vârsta! De ce? Fără vârstă.

DEȘTEPTUL. (*Scrie.*) «Domnișoară tânără fără vârstă...»

PROSTUL. Deșteptule, tu ce scrii?

DEȘTEPTUL. Păi n-a zis ea – «fără vârstă».

PROSTUL. Scrie pur și simplu – «domnișoară».

COLOMBINA. Nu scrie «domnișoară».

DEȘTEPTUL. Și atunci, ce să scriu?

COLOMBINA. Bine, scrie „domnișoară”. Ne-om lămuri după.

DEȘTEPTUL. «Domnișoară...». Mai departe?

PROSTUL. Mai departe, se scrie mărimea .

DEȘTEPTUL. Mărimea cui? A apartamentului?

PROSTUL. Mărimea miresei! Dă-mi un centimetru.Colombina,ridică-te.

Prostul îi măsoară sânii.

PROSTUL. 92.

COLOMBINA. (*Îl lovește peste mâini.*) Mâinile.

DEȘTEPTUL. (*Scrie.*) «Mâinile – 92».

COLOMBINA. Nu mâinile, ci sânii!

DEȘTEPTUL. Păi tu ai spus – «mâinile».

COLOMBINA. I-am spus Prostului.

DEȘTEPTUL. (*Scrie.*) «Sâni –92.»

PROSTUL. Acum talia. (*Vrea să- măsoare talia.*)

COLOMBINA. O știi și așa, poți să n-o măsoari. Scrie 60. Nu. Scrie 59.

DEȘTEPTUL. Dar de fapt, cât e?

COLOMBINA. Cât va trebui, atâta va fi.

PROSTUL. Șolduri?

COLOMBINA. 96. (*Deșteptului.*) Citește ce-a ieșit?

DEȘTEPTUL. «Domnișoară tânără, șolduri - 96, sâni...»

COLOMBINA. Nu scrie „șolduri și sâni”. Scrie pur și simplu: «92-59-96».

DEȘTEPTUL. E numărul tău de telefon?

COLOMBINA. Nu-u-u! Sunt mărimile mele!

DEȘTEPTUL. Bine. «Domnișoară tânără, 92-59-96, brunetă...

COLOMBINA. Nu scrie «brunetă». Nu la toți le plac brunetele. Dacă va trebui, pot să fiu și blondă. (joc cu mai multe peruci)

DEȘTEPTUL. «Domnișoară tânără, 92-59-96»...

COLOMBINA. Nici cifrele nu trebuie scrise, asta e plictisitor.

DEȘTEPTUL. Și atunci ce să scriu?

COLOMBINA. (*gândindu-se.*) Bărbații ce fel de femei preferă: experimentate sau inocente?

DEȘTEPTUL. Eu personal – inocente.

PROSTUL. Iar eu – experimentate.

COLOMBINA. Scrie: «Domnișoară tânără, zveltă și frumoasă, inocentă, dar cu experiență...»

DEȘTEPTUL. (*Scrie.*) «...Vrea să se mărite.»

PROSTUL. Cum să scrii așa direct – «vrea să se mărite»? Mai ales despre o domnișoară? Așa îi sperii.

COLOMBINA. Păi, da!

DEȘTEPTUL. Și atunci ce să scriu? Pur și simplu «vrea»?

COLOMBINA. Scrie așa: «Caută partener cu intenții serioase pentru o relație de durată.»

DEȘTEPTUL. Cât de lungă durată?

COLOMBINA. Nu mai puțin de o oră!

DEȘTEPTUL. Cum să fie partenerul?

COLOMBINA. Indiferent cum. Bărbat să fie.

DEȘTEPTUL. Așa și scriem: «Indiferent cum ...».

COLOMBINA. Nu scrie «Indiferent cum ». Scrie ce-i mai important: «Să fie bărbat.»

DEȘTEPTUL. Trebuie să punem o poză de-a ta.

COLOMBINA. Nici o poză!

DEȘTEPTUL. Cum? Fără poză?

COLOMBINA. Fie. Cred că am una din liceu. O s-o atașăm. Ei, hai citește acum tot...

PROSTUL. "Domnișoară modestă, zveltă, frumoasă, 17 ani, arată mai tânără, bună gospodină, caută un partener de viață bine remunerat, care s-o adoarmă în fiecare seară." Frumos ticluit, nu-i așa? Oricine și-ar dori o asemenea partidă.

COLOMBINA. Dar voi nu vreți?

DEȘTEPTUL. Păi... Eu nu mă-nsor după anunțuri.

COLOMBINA. Dar voi mă știți din viață, nu după anunțuri!

DEȘTEPTUL. Aici e și problema.

COLOMBINA. (*Prostului*) Dar tu ce zici ?

PROSTUL. Păi...Eu am jurat să nu mă-nsor cu o actriță.

COLOMBINA. Pot să mă las de teatru.

PROSTUL. Să te lași? Și atunci cine să lucreze?

COLOMBINA. Tu.

PROSTUL. Eu? Dar crezi, că eu nu vreau să mă las de teatru?

COLOMBINA. Și de ce nu te lași?

PROSTUL. Pentru că-s prost, de aia nu mă las.

DEȘTEPTUL. .Eu m-aș însura cu tine, dar miresa mea trebuie să aibă „trei V”.

COLOMBINA. Cum adică „trei V”?

DEȘTEPTUL. Vilă, valută și virginitate.

COLOMBINA. Dacă aș avea măcar un singur V, nu m-aș mărita în veci cu asemenea C ca tine. Ai grijă, o să regreți mai târziu.

DEȘTEPTUL. Hai mai bine să te mărităm cu altcineva.

COLOMBINA. Cu cine?

PROSTUL. «Cu cine»? E plină sala de bărbați! Și încă ce bărbați! Adevărați lei! Vulturi! Imediat îți găsim un bărbat! (*În sală.*) Stimați spectatori! Vrea cineva să se însoare cu

Colombina?

Tăcere.

COLOMBINA. Vezi! Vezi! Nimeni nu vrea! Iar eu vreau să mă culc! (*Plânge în hohote.*)

PROSTUL. Încetează cu smiorcăitul ăsta. Pur și simplu noi nu știm încă să ne vindem marfa. ăsta e publicul nostru, iar cu publicul trebuie să crezi ”public relations”.

DEȘTEPTUL. Pofim? Ce ”relations”?

PROSTUL. O să vezi imediat. (*Colombinei.*) Mai întâi, aranjează-te un pic.

COLOMBINA. Crezi că asta va ajuta? (*Oftând.*) Bine, mă duc să mă schimb.

DEȘTEPTUL. De ce să te schimbi? Arăți destul de bine și așa.

COLOMBINA. Îmi place atât de mult să mă îmbrac cu ceva nou... E singura mea consolare.

PROSTUL. Dar de ce trebuie să pleci pentru asta? Schimbă-te aici. Nu ne-ncurci deloc.

COLOMBINA. Aici? De față cu toți? Ai vrea tu!

PROSTUL. Noi ne întoarcem cu spatele.

COLOMBINA. Și spectatorii?

DEȘTEPTUL. Îi rugăm și pe ei să se-ntoarcă.

PROSTUL. (*Colombinei.*) Ba, dimpotrivă. Spectatorii te vor ruga și ei să te schimbi aici. (În sală.) Dragi spectatori, haideți s-o rugăm toți împreună pe drăguța de Colombina!

Aplauze.

COLOMBINA. Mulțumesc. Dar nu acum. Nu am dispoziția necesară. Poate mai târziu...

Colombina iese. Cei doi se îmbulzesc încercând să se uite prin gaura cheii.

PROSTUL. (*Împingându-l pe Deștept.*) Lasă-mă să mă uit măcar cu un ochi.

DEȘTEPTUL. Vezi ceva?

PROSTUL. Nu.

DEȘTEPTUL. Păi, nu te uita cu un ochi, uită-te cu amândoi .

PROSTUL. Aoleu!!!

DEȘTEPTUL. Ce e?

PROSTUL. Asta daaaaa!!

DEȘTEPTUL. Ce e!? Ce vezi?

PROSTUL. Nimic. Oho!

DEȘTEPTUL. Ce e? Vezi ceva?

PROSTUL. Mai mult intuiesc decât văd.

DEȘTEPTUL. Lasă-mă și pe mine să mă uit. (*Se uită el acum.*)

PROSTUL. Ei? O vezi pe Colombina?

DEȘTEPTUL. Se pare că da.

PROSTUL. Și cum e? Ce are?

DEȘTEPTUL. Ce are toată lumea.

Ușa se deschide și-i lovește. Intră Colombina într-o rochie minunată.

COLOMBINA. Ei, cum arăt?

DEȘTEPTUL. Minunat.

Prostul aduce o tobă pe scenă. Trompete. Începe reclama.

Ofertă extraordinară! Acum aveți posibilitatea să luați de soție pe cea mai frumoasă fată din lume! Miss Univers vă așteaptă! Priviți-o cu atenție și vă veți da seama că fericirea voastră se află acum în mâinile voastre.

Nu ratați această șansă! Ofertă extraordinară! Doar luna aceasta! Stoc limitat! Două soții la prețul de una !

DEȘTEPTUL. Cum adică două?

PROSTUL. Asta pentru că, Colombina face cât două. (*Sălii.*) Celui care se va însura azi cu Colombina, restaurantul îi oferă reducere de 5 % pentru organizarea ceremoniei de nuntă și chiar posibilitatea achitării în 12 rate! Luați-o chiar acum! Oferim garanție 3 ani!

DEȘTEPTUL. Ce-nseamnă «garanție»?

PROSTUL. Asta înseamnă că cel puțin 3 ani ea nu vă va părăsi.

TOBE.

Ok,Ok, garanție - un an! !

TOBE.

Celui, care are serioase îndoieli, i se oferă posibilitatea căsătoriei de probă pentru două ore!

TOBE.

Cel, care o ia de soție pe Colombina primește bonus costumul ei de baie!

DEȘTEPTUL. Nu, nu! Mai bine invers. Cine cumpără acest costum de baie o are bonus pe Colombina!

Colombina stă în tot felul de poziții de reclamă, încercând să se vândă!

PROSTUL. Mireasa nu e deloc pretențioasă. Pentru ea nu contează nici vârsta, nici salariul, nici înfățișarea mirelui. Doar bărbat să fie.

DEȘTEPTUL. Dar, e adevărat, că în acest sens Colombina nu acceptă compromisuri. Mănțelegeți? Domnul de acolo, vă-ndreptați încoace? Vă rog să nu vă grăbiți, nu dați buzna, luați loc, mai gândiți-vă. Asta eu propun o căsătorie pentru două ore, dar parcă femeia acceptă mai puțin decât o viață întreagă?

PROSTUL. Deci, există vre-un bărbat în sala asta?

Sala tace.

(Deșteptului.) Ca să vezi, în sala asta nu e nici un bărbat.

(În sală.) Gândiți-vă, imaginați-vă, ce bine e să fii însurat. De exemplu, dumneata tinere. Nu te-ai saturat sa-ți pregătești în fiecare dimineață micul dejun? Însoară-te și vei avea ocazia să faci două mic dejunuri! Domnul de acolo, ați ridicat cumva mâna? Foarte bine. Veniți încoace și vă însurăm imediat. Cum? Sunteți deja însurat? Asta nu are importanță, Colombina nu e geloasă. Ziua o puteți petrece cu actuala soție, iar noaptea cu Colombina. În următoarea zi la fel: ziua -cu soția, noaptea cu Colombina. Și tot așa....

(Colombina dă afirmativ din cap, semn că e de acord.) Cum? Soția dumneavoastră e geloasă? Vaaai! Asta nu e bine. Dacă e atât de geloasă atunci va trebui să stați cu Colombina și ziua și noaptea. Ei, într-un cuvânt, vă descurcați voi trei cumva. Ajungeți cumva la o înțelegere. Nu-i așa, Colombina? *(Colombina dă afirmativ din cap.)*

Iar acum inegalabila Colombina o să vă demonstreze calitățile sale!

Muzică. Dans-streaptese, cântec al Colombinei..

COLOMBINA.

-
Eu sufăr de căldură, chiar dacă-i ger afară...

PROSTUL. (*În sală.*) Dragi spectatori! Pentru o contribuție absolut modestă în fondul teatrului nostru aveți posibilitatea să vă faceți câte o poză cu inegalabila Colombina! Până vă pregătiți dumneavoastră banii, mă voi poza eu cu Colombina cu cea mai mare plăcere.

DEȘTEPTUL. (*Împingându-l pe Prost.*) Dar de ce tu și nu eu?

Clovnii încep să se îmbrâncească pentru poză.

DEȘTEPTUL. Unde te bagi? E o nesimțire din partea ta.

PROSTUL. Nicidecum. Doar știi bine că eu nu pot fi nesimțit.

DEȘTEPTUL. Cum adică?

PROSTUL. Nesimțiți sunt întotdeauna alții și niciodată –noi!

DEȘTEPTUL. Hai, lasă textele astea!

PROSTUL. Bine, bine, hai să ne pozăm amândoi. Primul eu, apoi tu.

DEȘTEPTUL. Ba nu. Eu primul!

PROSTUL. De ce?

DEȘTEPTUL. Pentru că eu sunt cel mai bun actor al acestui teatru.

PROSTUL. Dacă-i pe astea, atunci eu sunt singurul artist al acestui bâlci, pe care voi îl numiți teatru.

COLOMBINA. Veniți amândoi odată, că de nu eu plec.

Vin amândoi și se pun într-o poză de efect. Pauză.

DEȘTEPTUL. Și cine ne va poza?

Clovnii caută un aparat prin sală. Dacă nu găsesc, îl aduc pe al lor. Îi cheamă pe spectatori să se pozeze cu Colombina aproape goală, și de asemenea se oferă pentru interviuri. Improvizație. De exemplu

DEȘTEPTUL. Întrebați-mă ceva.

SPECTATORUL. Ce să întreb?

DEȘTEPTUL. N-are importanță ce, important e să-ntrebi .

SPECTATORUL. Cum e timpul azi?

DEȘTEPTUL. Foarte bine. (*Cu o voce impostată, ca o mare vedetă.*) Aveți perfectă dreptate...Cu alte cuvinte, atmosfera spectacolului e foarte importantă și această

atmosfera se crează în primul rând prin jocul actorilor și mai ales prin jocul meu.Etc...

Cu ce m-a atras această piesă? Păi, în primul rând prin faptul că nu trebuia să-ți înveți rolul.E una din caracteristicile teatrului modern.Etc...

Clovnii continuă apoi încercarea de a o mărita pe Colombina. Totul fără nici un rezultat. Colombina începe să plângă.

DEȘTEPTUL. Colombina, ce-i cu tine?

COLOMBINA. Tocmai asta și e. Cu mine nu e nimeni și nimic. Nimeni nu mă vrea.

Clovnii o liniștesc, dar ea e de neînduplecat.

COLOMBINA. Lăsați-mă. Sunt o biată fată săracă, naivă și fără experiență.N-are cine să mă apere...Iar oamenii sunt răi, viața e grea și trăim într-o lume nebună.Am obosit atât de mult...

PROSTUL. Vrei să dormi?

COLOMBINA. Da. Somnul veșnic. Ar fi așa o fericire să adorm pentru totdeauna, să adorm și să nu mai trezesc niciodată, să plec din bâlciul ăsta, să nu mai văd pe nimeni, să uit totul, să nu mai vreau nimic, să nu știu ce-i aia minciună, indiferență, invidie, să nu-mi mai fac griji pentru ziua de mâine, să mă eliberez de toți și de toate...

(Pantomimă clovni – tema:viață și moarte.)

DEȘTEPTUL. Tu te-ai hotărât la modul serios să mori?

COLOMBINA. Bineînțeles.

PROSTUL. Și asta până la sfârșitul spectacolului? Și cu cine terminăm noi de jucat spectacolul?

COLOMBINA. Ce-mi pasă mie de spectacolul vostru? Ia o foaie de hârtie.

DEȘTEPTUL. De ce?

COLOMBINA. O să-ți dictez testamentul meu. Scrie. «Eu, nefericita și suferinda Colombina, în deplinătatea facultăților mintale, las casa mea"...

PROSTUL. Tu ai o casă?

COLOMBINA. Bineînțeles.

DEȘTEPTUL. Și de ce nouă nu ne-ai spus nimic despre asta?

COLOMBINA. Dar de ce trebuia să vă spun? Scrie: «Casa mea cu 14 camere o donez unei

grădinițe sau unui azil"...

DEȘTEPTUL. «O donez!»! Tu ești sigură că ești în deplinătatea facultăților mintale ?

COLOMBINA. Nu mă mai întrerupeți. Scrie: «Mașina mea s-o vindeți iar banii să-i împărțiți la cei săraci.»

PROSTUL. Ai și mașină?!

COLOMBINA. Păi cum poți trăi fără mașină? Scrie mai departe : «Banii din contul meu să fie transferați orfanilor, bijuteriile mele să le ia cea care va juca în locul meu în acest teatru. (*Își șterge o lacrimă.*) Blănurile, rochiile, pantofii să le împartă între ele acele femei care mă vor conduce pe ultimul drum, iar banii cash...»

PROSTUL. Ai și bijuterii?!!

DEȘTEPTUL. Și bani cash?

COLOMBINA. Bineînțeles.Sunt în legătura de sub perna mea.Dați-i spectatorilor pentru bunăvoința lor.

PROSTUL. Toți banii?! Spectatorilor!?

COLOMBINA. Toți. (*Claunilor, emoționată.*) Iar vouă dragii mei colegi de breaslă, de turnee și de suferință, vouă, cu care de atâtea ori am jucat pe scenă, cu care am împărțit și succesele dar și rateurile, vouă vă las ce am eu mai de preț și anume: să nu mă plângeți, să trăiți în armonie și o dată pe an să aduceți la mormântul meu un buchețel de flori de câmp. (*Își șterge o lacrimă.*) Dacă doriți puteți da acestui teatru numele meu, sau măcar să puneți o tăbliță cu inscripția: «Aici a jucat Colombina.» Adio.

Clovnii rămân stupefiați.

DEȘTEPTUL. Stai un pic, ce te grăbești așa?

COLOMBINA. Dar de ce să mai trăiesc?

PROSTUL. Întâi și întâi că acest testament trebuie un pic ajustat.

DEȘTEPTUL. Da, da! Neapărat.

PROSTUL. Floricele de câmp la mormânt e mai bine să-ți aducă spectatorii, pentru tine așa va fi mult mai plăcut, iar grija banilor și a bijuteriilor tale poți să o lași în seama noastră.

DEȘTEPTUL. Ș-apoi casa.Tu vrei să o lași celor săraci.Dar noi cum suntem? De ce să nu ne-o faci nouă cadou?

COLOMBINA. Dar voi nu vreți să vă însurați cu mine.

DEȘTEPTUL. Cine a zis că nu vrem? Eu, personal, vreau și încă foarte tare.

PROSTUL. El nu vrea, eu în schimb vreau și chiar acum! Mergem să ne însurăm chiar acum!

DEȘTEPTUL. Eu am venit primul cu propunerea!

COLOMBINA. Și cum rămâne cu cei «trei V»?

DEȘTEPTUL. Care «trei V»? Aha! Păi, am glumit. Mi-ajunge și unul singur. Vila! Nu te mărita cu el. E un prost..

PROSTUL. Ce să-ți spun. E suficient să-mi pun niște ochelari și voi deveni și eu deștept. Și apoi eu sunt un prost neobișnuit.

DEȘTEPTUL. Cum adică?

PROSTUL. . Eu sunt un prost deștept. Și sunt și străin.

DEȘTEPTUL. Tu?

PROSTUL. Da. Iar fetele toate vor să se mărite cu străini. Numai proastele se mărită cu de-ai lor. Nu-i așa, Colombina?

COLOMBINA. Eu m-aș mărita și cu unul de-al meu. Doar bărbat să fie.

PROSTUL. Dar eu sunt bărbat și încă ce bărbat! Oho-ho! Și mai sunt și italian. Temperamental, fierbinte, din sud.

Începe lupta pentru Colombina.

COLOMBINA. Tu ești italian?

PROSTUL. Bineînțeles. N-ai știut? (*face pe italianul, îi cântă în italiană.*) Colombina, bellissima, eu te amo mult. Mărită-te cu mine, cara mia. Presto, ma non troppo. Doar și tu ești una ragazza italiana.

COLOMBINA. Eu?

PROSTUL. Bineînțeles. Toate Colombinele sunt italiene. Colombinele nu pot fi unguroaice. Nu simți cum urlă glasul sângelui în tine?

COLOMBINA. De urlat îl simt că urlă, dar nu știam că urlă pentru că-s italiancă.

PROSTUL. Ih bin aine gute cloun. Ih vreau di habben. Vreau să te am. Soție.

DEȘTEPTUL. Ce tot îndrugi acolo?

PROSTUL. Tu oricum nu înțelegi, e-n italiană.

DEȘTEPTUL. În schimb eu sunt mai bun la scamatorii. Să-ți arăt?

PROSTUL. Iar eu jonglez mai bine decât tine. Să-ți arăt?

DEȘTEPTUL. Iar eu stau mai bine decât tine în cap.

COLOMBINA. Lăsați odată prostiile astea. Cui îi trebuie un soț care să stea în cap și să facă

scamatorii? De la un bărbat eu am nevoie de altceva .

DEȘTEPTUL. Eu dansez mai bine decât el.

PROSTUL. Asta mai vedem noi.

*Clovnii dansează cu Colombina, pe rând, concurând între ei. Apoi dans în
trei .Brusc Prostul se oprește.*

PROSTUL. Stop!

DEȘTEPTUL. *(Dansând.)* Ce s-a întâmplat?

PROSTUL. Aș vrea să concasez ceva...

DEȘTEPTUL. *(Se oprește și el.)* Corect! Ar trebui să concasăm ceva.

PROSTUL. Și să bem ceva.

COLOMBINA. Și spectatorii?

PROSTUL. Păi, să se odihnească și ei. Și ei sunt oameni...Stimați spectatori! La solicitările
dumneavoastră se anunță PAUZĂ

PAUZĂ

ACTUL 2

Cei 3 clovni apar pe scenă liniștiți, odihniți, sătui, mulțumiți de viață și de sine. Se așează comod în fotolii.

PROSTUL. *(Cu țigara în gură.)* Ei, și acum ce facem?

DEȘTEPTUL. N-am terminat încă spectacolul. Trebuie să jucăm.

PROSTUL. Știu că trebuie. Dar n-am nici un chef.

DEȘTEPTUL. *(Curățindu-și dinții după mâncare cu ață dentară .)* Crezi că eu am chef? Am mâncat, am băut...Ce bine ar pica acum un pui de somn.

COLOMBINA. Și mie mi-e tare somn. Poate să plecăm acasă?

DEȘTEPTUL. Și spectatorii?

COLOMBINA. Ce-i cu spectatorii? Eu oricum nu-țteleg de ce vin ei încoace. Pentru ce vin? Noi mergem la teatru , pentru că primim salariu. Dacă ăsta se poate numi salariu...Dar ei, ei de ce vin?

PROSTUL. Eu cred că și spectatorii ar fi bucuroși să plece acasă.

DEȘTEPTUL. Vezi să nu.

COLOMBINA. În teatru spectatorii sunt singurii care te încurcă.

DEȘTEPTUL. N-ar trebui lăsați să intre. Într-un teatru bun nu există spectatori.

PROSTUL. Iar teatre proaste nu există. Există doar spectatori proști.

COLOMBINA. Chiar așa ! Spectatorul de azi înghite tot ce-i dai, n-are discernământ, nu apreciază actorii de genul nostru. El vrea doar pipițe dezbrăcate și glume de doi bani.

DEȘTEPTUL. Dacă e să fiu sincer, m-am cam săturat să mă tot scâlâmbăi pe scenă. Mi-s copitele tocite. Și totuși trebuie să joc.

PROSTUL. *(Se uită în sală și văd că spectatorii stau pe locurile lor.)* Stt! Mai încet! Au intrat spectatorii. Și microfoanele-s pornite.

COLOMBINA. Ca să vezi... Dar de ce nu ne-au anunțat și pe noi? *(În sală, tare, cu o voce impostată)* Dragi prieteni! Vreau să vă spun că suntem deosebit de bucuroși și de onorați

că în această seară ne aflăm aici. Se simte că aici s-a adunat un public deosebit, un public deștept, sensibil, înțelegător. Întâlnirea cu dumneavoastră, dragi spectatori, e o adevărată sărbătoare pentru noi. Vă mulțumim!

Clovnii aplaudă.

DEȘTEPTUL. Iar dacă ați auzit niște frânturi din discuția noastră de mai înainte, trebuie să vă spun că noi repetăm niște scene din piesa pe care urmează s-o facem.

PROSTUL. (*Oftând.*) N-avem ce face. Trebuie să continuăm. Trebuie să facem bani.

Actorii se ridică fără nici un chef.

COLOMBINA. Bani...Bani...Bani...Doar asta auzi peste tot și la toți. Bani! Ce cuvânt! Ca un clinchet de clopoțel. Un clopoțel fermecat care ne cheamă pe toți înainte

TOȚI. (Cântec în mai multe limbi) rusă- Oi dengi, vsiudu dengi, vse za dengi cupi.

Vsiudu dengi, toliko dengi, toliko dengi ne moi...,

ungureste ,

tiganeste ,

engleză, etc.

DEȘTEPTUL. OK. Am cântat, acum ar trebui să mai și jucăm ceva.

Actorii încep să umble prin scenă neștiind ce să facă. Se vede că sunt încurcați..

COLOMBINA. Și ce-o să jucăm?

DEȘTEPTUL. Habar n-am

PROSTUL. Eu cu atât mai mult. (*Deșteptului.*) Tu știi ce ai de spus?

DEȘTEPTUL. Știu.

COLOMBINA. Atunci, începe.

DEȘTEPTUL. (*Face eforturi inumane ca să-și amintească.*) Am uitat.

PROSTUL. Iar eu nici înainte nu știam. Spuneam și eu ce-mi trecea prin cap.

COLOMBINA. Păi, spune și acum la fel.

PROSTUL. Acum nu-mi trece nimic prin cap.

DEȘTEPTUL. Eu am spus de atâtea ori că nu trebuie să ne îndopăm în pauză.

PROSTUL. Și mai ales să bem.

COLOMBINA. Băieți, dar noi avem textul piesei. Haideți să-l luăm și să ne citim rolurile.

PROSTUL. E o idee! Unde-i piesa?

DEȘTEPTUL. Era pe aici pe undeva aruncată.

PROSTUL. Hai s-o căutăm.

Clovnii caută piesa peste tot, prin cele mai neobișnuite locuri...Improvizație...Găsesc niște hârtii, și le smulg unul altuia, le rup, le citesc, constatând că e altceva etc....

PROSTUL. «Către conducerea teatrului. Țin să precizez, că deși am făcut nenumărate cereri, mie nu mi s-a plătit salariu pe ultimele două luni...» Ce-i porcăria asta?

DEȘTEPTUL. Asta e cererea mea, s-a rătăcit pe aici. Dă-o încoa. Citește-ți mai bine rolul.

PROSTUL. "EU TE IUBESC"

COLOMBINA. *(Bucuroasă.)* Pe mine?

PROSTUL. Nu știu. Aici nu scrie.

COLOMBINA. Cum adică «nu știu»?

PROSTUL. Asta e. Nu știu.

DEȘTEPTUL. OK, citește mai departe.

PROSTUL. «Intră amantul».

DEȘTEPTUL. Ce amant? Al cui amant?

COLOMBINA. Al cui să fie? Bineînțeles că al meu.

DEȘTEPTUL. Nu există nici un amant!

COLOMBINA. Dar trebuie să fie. Eu vreau să fie.

PROSTUL. *(Deșteptului.)* Caută pagina cu personajele.

DEȘTEPTUL. *(după o lungă căutare.)* Uite: «Personajele: Colombina, Deșteptul, Prostul, Amantul.»

COLOMBINA. Vezi, e necesar Amantul!

DEȘTEPTUL. Ce autor cretin! De ce a mai băgat și amantul? De unde să-l luăm?

PROSTUL. Ne descurcăm și fără amant.

COLOMBINA. Cum adică fără amant? Amantul e absolut necesar.

PROSTUL. Dacă insiști atât de mult, o să fiu eu amantul.

COLOMBINA. Nici vorbă. Eu vreau un amant tânăr și frumos.

DEȘTEPTUL. Și cine îl va plăti? Bunica? Eu nu sunt de acord să-mi reduc onorariul pentru el.

PROSTUL. Și eu la fel.

DEȘTEPTUL. Hai să întrebăm publicul, poate vrea cineva dintre ei să joace gratis rolul ăsta?

COLOMBINA. Cum adică «gratis»? Nu sunt de acord.

DEȘTEPTUL. Adică vrei ca noi să-l plătim?

COLOMBINA. Vreau ca el să mă plătească!

PROSTUL. Iar eu vreau să fie o Amantă, nu un Amant!

DEȘTEPTUL. Doamne, ce bâlci! Nimeni nu știe nimic, nu există nici o ordine, nimic nu merge, totul se duce de râpă, totul merge din ce în ce mai rău...Toată lumea doar dă din gură,nimeni nu răspunde de nimic, bani nu există niciodată...Ce bâlci!

PROSTUL. Te rog să nu te legi de bâlciul nostru!

DEȘTEPTUL. Nu la bâlciul nostru mă refeream. Iar dacă am zis al nostru vorbeam nu de ăsta al nostru.

COLOMBINA. Deci! Va fi amant sau nu va fi?

DEȘTEPTUL. Nu va fi.

COLOMBINA. Atunci eu refuz să joc. Cine a scris porcăria asta?

PROSTUL. Habar n-am.

DEȘTEPTUL. Uită-te pe prima pagină.

PROSTUL. (*Находит нужный листок.*) Un oarecare Krasnogorov.

DEȘTEPTUL. Krasnogorov? N-am mai auzit. Cine-i ăsta?

PROSTUL. Eu de unde să știu?

DEȘTEPTUL. Ar trebui clarificat .

PROSTUL. Pentru ce? Aruncă maculatura asta la coșul de gunoi și hai să jucăm.Unde ne-am oprit?

COLOMBINA. La amant.

PROSTUL. Și până la amant?

COLOMBINA. Crezi că-mi mai amintesc? A trecut atâta timp.A fost înainte de pauză.

DEȘTEPTUL. Eu propun s-o luăm de la început.Așa ne vom aminti.Am început cu faptul că ea vroia să doarmă, iar eu o adormeam.

COLOMBINA. Eu și acuma vreau să dorm.

DEȘTEPTUL. Deci, tu culcă-te, înfășoarăți părul cu prosopul și începe să te vaieți.

Actorii joacă mimat foarte repede tot spectacolul de la început pâna unde au ajuns

DEȘTEPTUL. (*Bucuros.*) Ne-am amintit! Ne-am amintit totul!

Colombina iese.

DEȘTEPTUL. Deci am hotărât: eu mă-nsor cu Colombina.

PROSTUL. Nu, tu nu poți face asta.

DEȘTEPTUL. De ce?

PROSTUL. Pentru că tu ești deșteptul, iar de însurat se-nsoară doar proștii.

DEȘTEPTUL. Pentru atâtea bani, adică voiam să zic că pentru așa mireasă sunt de acord să devin prost.

Cei doi încep să se certe.intră Colombina într-o rochie nouă.

COLOMBINA. Iar vă certați? (*Deșteptului.*) Tu ce faci?

DEȘTEPTUL. Eu vreau să devin prost.

PROSTUL. Nu! Prost sunt eu! Doar eu!

COLOMBINA. Ei, cum arăt?

DEȘTEPTUL. Super.

COLOMBINA. Mă plictisesc cu voi.Certați-vă mai departe iar eu mă duc să-mi schimb rochia.

DEȘTEPTUL. IAR?

COLOMBINA. Cum adică «iar»? În ultima oră m-am schimbat doar de vre-o 2-3 ori (*Iese.*)

DEȘTEPTUL. Deci, cui va aparține Colombina?

PROSTUL. Hai să tragem la sorți. Pajură –mie, cap- ție.

DEȘTEPTUL. De acord. Nu sunt de acord.De acord. Nu sunt de acord.

PROSTUL. Păi ești sau nu?

DEȘTEPTUL. Dacă Colombina îmi va aparține sunt de acord, dacă nu- nu sunt de acord.

PROSTUL. Ok.Atunci hai să ne batem. Și cine va câștiga...

DEȘTEPTUL. Nu vreau să ne batem. Doare...

PROSTUL. (*gândindu-se.*) Am o idee! Îți propun duelul rusesc.

DEȘTEPTUL. (*speriat.*) Cu săbii?Nu vreau.Doare.

PROSTUL. Nu cu săbii.

DEȘTEPTUL. Cu pistoale? Nu vreau. Doare...

PROSTUL. Nu. Cu pahare. (*Aduce două pahare imense.*) Cine va reuși să bea mai mult ăla înseamnă că e un bărbat adevărat și lui îi va aparține Colombina. (*Scoate o sticlă imensă.*)

DEȘTEPTUL. (*bucuros.*) Asta e cu totul altceva. Sunt de acord.

Beau. Invită și spectatorii să bea cu ei, dar să-și aducă băutura. Intră Colombina într-o ținută provocatoare. Cei doi sunt șocați .

DEȘTEPTUL. Asta se cheamă să te îmbraci ?

COLOMBINA. Dar cum?

DEȘTEPTUL. Asta înseamnă mai degrabă să te dezbraci.

COLOMBINA. Dacă nu vă place mă duc să mă schimb iar..

PROSTUL. Sunt curios ce va mai rămâne pe tine?

Colombina iese.

DEȘTEPTUL. Continuăm?

Beau.

PROSTUL. Hai să ajungem la un acord de compromis.

DEȘTEPTUL. Cum asta?

PROSTUL. Noi suntem doi, iar Colombina e una.

DEȘTEPTUL. Înțeleg. Nu-nțeleg.

PROSTUL. Trebuie s-o împărțim frățește.

DEȘTEPTUL. Cum asta? Aha! O împărțim în două. Care parte o vrei tu? De sus sau de jos?

PROSTUL. Să zicem că parte de sus.

DEȘTEPTUL. Dar și eu vreau partea de sus.

PROSTUL. Ție la ce-ți trebuie partea de sus?

DEȘTEPTUL. Dar ție?

PROSTUL. Nu știu.

DEȘTEPTUL. Nici eu nu știu.

PROSTUL. Ok, atunci eu iau partea de jos.

DEȘTEPTUL. Dar și eu vreau partea de jos.

PROSTUL. De ce-ți trebuie partea de jos?

DEȘTEPTUL. (*încurcat.*) De ce? Ca să nu fie a ta.

PROSTUL. Nu mai vorbi prostii – « partea de sus, partea de jos»...Doar n-o s-o tăiem de la jumătate?

DEȘTEPTUL. Și atunci cum o împărțim?

PROSTUL. Simplu.De exemplu, în zilele pare voi fi eu însurat eu cu ea, iar în cele imparte-tu.

DEȘTEPTUL. Și crezi că ea va fi de acord cu asta?

PROSTUL. Bineînțeles că va fi de acord.

DEȘTEPTUL. Dar eu nu sunt de acord. Eu ce-o să fac în zilele pare?

PROSTUL. Atunci așa: ziua e a ta, iar noaptea e a mea.

DEȘTEPTUL. Noaptea-a ta? Dar tu nu ești prost deloc.

PROSTUL. Ok, atunci hai invers,. Noaptea-i a ta, iar ziua e a mea.

DEȘTEPTUL. Adică ție îți va găti, îți va spăla, iar la mine va veni doar să doarmă?Nu!

PROSTUL. Ok, atunci tu fii soțul ei, iar eu amantul.

DEȘTEPTUL. Ca să mă-nșele pe mine cu tine? Nu!.

PROSTUL. Atunci eu sunt soțul și tu amantul.

DEȘTEPTUL. (*se gândește.*) Tu– soțul, iar eu –amantul. Asta e cu totul altceva .Așa n-o să mă înșele .

PROSTUL. Păi cu mine?

DEȘTEPTUL. Vezi ce prost poți fi.Tu vei fi soțul iar cu soțul nu se consideră înșelat.

PROSTUL. Deci ne-am înțeles?

DEȘTEPTUL. Nu. Eu nu sunt de acord.

PROSTUL. Dar ai spus că asta e cu totul altceva.

DEȘTEPTUL. Am spus asta, dar n-am zis că-s de acord.Tu vei trăi cu ea legal, iar eu va trebui să mă furișez ca orice amant.Și tot timpul să-mi fie frică să nui fiu prins?

PROSTUL. Dar de ce să te furișezi?Noi ne putem înțelege. În zilele pare...

DEȘTEPTUL. Iar începi cu asta? Nu-s de acord.

PROSTUL. Cu ce nu ești de acord?

DEȘTEPTUL. Cu nimic nu sunt de acord. Colombina îmi place. De ce trebuie s-o împart cu cineva? Mai bine ne duelăm, iar câștigătorul ia tot.

PROSTUL. Greu se mai înțelege omul cu tine.

DEȘTEPTUL. Dar tu ce-ai crezut?

PROSTUL. Ok, vrei atunci ca eu să renunț la Colombina?

DEȘTEPTUL. De tot?

PROSTUL. De tot. Ia-o tu.

DEȘTEPTUL. Ambele jumătăți?

PROSTUL. .Ambele

DEȘTEPTUL. Și-n zilele pare și-n cele impare?

PROSTUL. Și-n toate nopțile.

DEȘTEPTUL. Asta e cu totul altceva.

PROSTUL. Tu ia-o pe Colombina, iar casa , banii și ce mai rămâne ,treacă de la mine, le iau eu.

DEȘTEPTUL. Hai mai bine invers.

PROSTUL. La ce-ți trebuie ție banii?

DEȘTEPTUL. Dar Colombina la ce-mi trebuie?

PROSTUL. Ca să te desfeți cu ea.

DEȘTEPTUL. Fără bani?Ce desfătat e ăsta?

PROSTUL. (*umple paharele.*) Mai merge câte unul??

Beau.Apare Colombina în altă ținută.Face câteva mișcări ca și manechinele. Cei doi încearcă să-i facă curte.

PROSTUL. Colombina, alătură-te nouă, vei fi a treia.

COLOMBINA. Nicidecum.Eu nu vreau să beau, eu vreau să dorm.

PROSTUL. Noi suntem gata.

COLOMBINA. Amândoi?

DEȘTEPTUL. Amândoi.

COLOMBINA. Și eu să fiu a treia? Mulțumesc mult.Mai bine mă duc să mă schimb. (*Iese.*)

DEȘTEPTUL. Nici măcar nu ne bagă în seamă.

PROSTUL. Pentru că nu știm s-o atragem de parte noastră. Dar eu știu cum putem s-o câștigăm.

DEȘTEPTUL. Cum?

PROSTUL. Prin metoda tehnologiei politice.

DEȘTEPTUL. Ce mai e și asta?

PROSTUL. E foarte simplu. Ca la alegeri. Mai întâi întemeiezi un partid. Apoi te autoînaintezi ca și candidat. Invenezi lozinci și promisiuni. Și Colombina prin majoritate de voturi mă va alege pe mine.

DEȘTEPTUL. Nu-nțeleg nimic. Ce fel de partid?

PROSTUL. Nu contează. Ceva cât mai apetisant.

DEȘTEPTUL. Nu-nțeleg de ce e nevoie de așa zisă tehnologie politică. N-ar fi mai bine dacă pur și simplu i-am face curte?

PROSTUL. Asta și face tehnologia politică- face curte electoratului. Apropo tu care partid îl votezi- PSD, PNL, PC, PRM, PNG, PP, USL, UDMR?

DEȘTEPTUL. Habar n-am. De parcă asta ar conta...

PROSTUL. Și eu am înființat un partid. Se cheamă Partidul Liberal al Proștilor Români.

DEȘTEPTUL. Și prescurtat?

PROSTUL. PLPR.

DEȘTEPTUL. Și are mulți membri??

PROSTUL. Unul singur. Eu.

DEȘTEPTUL. De ce doar tu?

PROSTUL. N-a vrut nimeni să intre sub pretextul că la noi nu sunt proști..

DEȘTEPTUL. Uite eu fără să fiu în vre-un partid voi candida la președenția bălciului nostru.

PROSTUL. Bani ai?

DEȘTEPTUL. Nu.

PROSTUL. Atunci nu vei reuși nimic.

DEȘTEPTUL. Ba voi reuși.

PROSTUL. Fericit cel ce speră.

DEȘTEPTUL. Fericit cel ce fură.

Intră Colombina îmbrăcată altfel.

PROSTUL. (*Deșteptului.*) Îmi încep campania electorală. (*Colombinei.*) Colombina, ce bine arăți! Ce femeie minunată ești! Uite m-am tot gândit și am hotărât că eu sunt cel mai bun candidat pentru tine ca soț! Dacă mă vei alege pe mine vei avea foarte multe rochii frumoase, îți voi mări salariul de două ori, iar pensia de trei ori. Copiii tăi, adică ai noștri vor învăța în cele mai bune școli și vor avea micul dejun gratuit. Ne vom face concediul în cele mai scumpe și fițoase stațiuni...

DEȘTEPTUL. (*în șoaptă, trăgându-l de mânecă.*) Și cum vei face tu toate astea??

PROSTUL. (*Încet.*) Dar de ce trebuie să le fac ?

DEȘTEPTUL. DIN MOMENT CE PROMIȚI!

PROSTUL. (*Încet.*) Astea sunt promisiuni electorale!

DEȘTEPTUL. (*Încet.*) Asta se cheamă tehnologie politică?

PROSTUL. (*Încet.*) Bineînțeles. Așa se face la un mare bâlci. (*Громко.*) Colombina, imediat după nunta noastră tu vei avea o altă viață. O viață îndestulată, fericită și liniștită. Dar pentru asta trebuie să mă alegi pe mine și numai pe mine .

DEȘTEPTUL. Și cu mine cum rămâne?

PROSTUL. Ia mai du-te tu...

DEȘTEPTUL. Unde?

PROSTUL. În Partidul Umililor Libertini Anonimi.

DEȘTEPTUL. Și prescurtat?.

PROSTUL. Mai gândește-te.

DEȘTEPTUL. Partidul... Umililor... Liberali... Anonimi....Am înțeles. Dar nu mă-nscriu.

PROSTUL. (*Colombinei.*) Eu voi face cumpărăturile, eu voi găti. Tu vei duce o viață de regină și zilnic te vei bucura că mai ales pe mine. Anume pe mine. Alege-mă!

COLOMBINA. (*Prostului, impresionată.*) Mulțumesc. Demult nu mi-a mai spus cineva așa cuvinte. Sunt de acord. Ce trebuie să-ți dau în schimb?

PROSTUL. Absolut nimic. Tu doar trebuie să mă alegi și nimic mai mult. Restul îmi iau eu singur.

COLOMBINA. Și nu vrei nimic de la mine?...

PROSTUL. Nu vreau nimic de la tine. Nici bani, nici casă... Doar să fii fericită.

COLOMBINA. Aș vrea să-ți fac o destăinuire...

PROSTUL. Nu trebuie să te destăinui deloc. Totul e foarte bine și așa.

COLOMBINA. Am vrut doar să spun că în privința banilor, casei și a mașinei eu am glumit. De fapt, nu am nimic.

PROSTUL ȘI DEȘTEPTUL. (*Amândoi.*) Cum nimic?

COLOMBINA. De unde să am eu bani? Sunt actriță.

PROSTUL. Știi ceva? Eu te iubesc, dar m-am mai gândit și am înțeles că tu vei fericită doar cu Deșteptul! Cune-s eu? Un Prost obișnuit. Nu sunt demn de tine.

DEȘTEPTUL. (*îngrijorat.*) Ce te-a apucat?

PROSTUL. (*Deșteptului.*) Dacă e să fiu elegant, atunci merg până la capăt. Așa că ia-o, e a ta.

DEȘTEPTUL. Nu vreau să fiu mai puțin elegant decât tine și ți-o cedez.

PROSTUL. Ia mai du-te tu în...?

DEȘTEPTUL. Știu unde mă trimiți, dar nu mă duc.

COLOMBINA. Doamne, ce m-am săturat de voi!

DEȘTEPTUL. Dacă e să fim eleganți până la capăt -și noi de tine.

COLOMBINA. Vreau să dorm!(se culcă și treptat adoarme)

PROSTUL. Asta am mai auzit.

DEȘTEPTUL. (*toarnă în pahare.*) Mai bem câte unul?

PROSTUL. Fără Colombina e mai bine.

DEȘTEPTUL. Da. Așa e liniște.

PROSTUL. Tot timpul miorlăie «vreau», «vreau»,dar când îi propui ceva – «nu vreau».

DEȘTEPTUL. Așa-s toate femeile.Parcă le poți înțelege vreodată?

PROSTUL. Ce facem? O trezim?

DEȘTEPTUL. Nu.Las-o să doarmă. Și ei îi e bine, și noi ne mai odihnim un pic de gura ei.

PROSTUL. Dacă nu mai trebuie s-o împărțim pe Colombina, atunci putem încheia duelul nostru.

DEȘTEPTUL. Ai dreptate. (*Toarnă în pahare.*).Hai să bem pentru sfârșitul duelului.

PROSTUL. Pentru prietenia între bărbați..

DEȘTEPTUL. De îndată ce dispar femeile apare și prietenia între bărbați. (*beau.*)

PROSTUL. Femeia e bună doar atunci când doarme.

DEȘTEPTUL. Fără ea e bine, dar va trebui totuși s-o trezim.

PROSTUL. De ce?

DEȘTEPTUL. Trebuie să termină spectacolul.

PROSTUL. Da, ai dreptate. Hai s-o trezim.

Bărbații încep s-o trezească pe Colombina prin diverse metode-improvizație. Îi urlă în ureche, o stropesc cu apă, o rostogolesc etc., dar fără nici un rezultat.

PROSTUL. (*în sală.*) Râdeți? De cine râdeți? De voi râdeți. Uite așa și pe noi ca popor ne f...
toți, iar noi dormim.

DEȘTEPTUL. Eu demult nu mai aud râsete și aplauze. Ce poate să-nsemne asta? Dar ce se va întâmpla dacă eu o voi săruta?

PROSTUL. Se va trezi și tu te vei însura cu ea. Așa e în toate poveștile. Va fi minunat, nu-i așa?

DEȘTEPTUL. Mai bine sărut-o tu.

PROSTUL. Dar de ce eu? Tu!

Cei doi se ceartă iar.

DEȘTEPTUL. Am o idee!

PROSTUL. Care?

DEȘTEPTUL. Ar trebui s-o sărute pe Colombina cineva dintre spectatori.

PROSTUL. Crezi că vom găsi un bărbat așa de curajos?

DEȘTEPTUL. Chiar să nu fie în sala asta nici un prinț?

PROSTUL. Verificăm imediat. (*În sală.*) Amatori? E cineva? Avem nevoie de un sărutător!!!Sau cum s-o fi numind?

DEȘTEPTUL. Sărutalnic.

PROSTUL. Ba sărutător. Profesor, doctor, arhitector, sărutător.

DEȘTEPTUL. Ba sărutalnic. Localnic...șăgalnic, năvalnic, sărutalnic.

PROSTUL. Mai pe scurt- avem nevoie de un prinț.Vă reamnitesc că cel care o va săruta pe Colombina va trebui să se-nsoare cu ea.

Tăcere.

DEȘTEPTUL. Și eu care credeam că se va rezezi toată sala. Chiar nu se găsește nimeni care să vrea să sărute o femeie? Ce bărbați, domnule?! Ăștia-s bărbați?Bărbații veacului!

PROSTUL. Sunt niște bărabați normali.De fapt, toți vor să sărute, dar nimeni nu vrea să se-nsoare...

PROSTUL. Deci, cine vrea s-o sărute pe Colombina să se ridice!

Până la urmă băieții vor aduce din sală un spectator, dacă nu vine nimeni benevol.După ce este sărutată Colombina se trezește radiind de bucurie..

DEȘTEPTUL. Cum te simți?

COLOMBINA. Minunat! Am avut un vis extraordinar!

DEȘTEPTUL. Ce vis?

COLOMBINA. Și în vis voiam să mă mărit. Am visat toată noaptea că mă măritam..

PROSTUL. Cu cine?

COLOMBINA. Cu toți. Era o sală arhiplină doar cu bărbați și toți voiau să se-nsoare cu mine.

DEȘTEPTUL. Țasta-i coșmar nu vis. Uite-ți mirele. El te-a trezit.

Colombina iese.

Între timp băieții discută cu Mirele spectator, dacă are buletinul la el, dacă îi place de Colombina, câți copii vrea etc. Marș nupțial. Colombina apare în rochie de mireasă.

PROSTUL. Casă de piatră!

DEȘTEPTUL. La mulți ani!

PROSTUL. Haideți să cântăm, să bem, să ne veselim, să cheuim, să râdem...

DEȘTEPTUL. Nu mai exagera atât. Timpurile nu sunt pentru așa ceva.

COLOMBINA. Păi să le facem să fie așa!

PROSTUL. Râde bine cel care râde la urmă!

DEȘTEPTUL. Cred că noi suntem ultima generație care mai râde.

PROSTUL. Cei care vin după noi vor plânge. De fapt, nu e deloc de râs.

COLOMBINA. Dar cât mai suntem tineri- să râdem. Râdeți toți împreună cu noi! Haideți, vă invităm la o partidă de râs!

DEȘTEPTUL. Și cu asta povestea noastră s-a încheiat. Am încălecat pe șă și v-am spus povestea așa....

Actorii ies la aplauze..

PROSTUL. Vai de mine! Le-am promis spectatorilor o reprezentație sexuală, dar de sex nici vorbă în spectacolul nostru. Am uitat cu desăvârșire.

DEȘTEPTUL. În ultimul timp noi toți uităm de sex. Oare de ce? Ce-i de făcut?

COLOMBINA. Dar e foarte simplu. (*Spectatorilor*). Veniți la următorul nostru spectacol, care va fi cu siguranță unul foarte sexual. O să am eu grijă de asta. Dacă bărbații uită, eu nu voi uita. Vă promit!!!

SFÂRȘIT

